

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۱۶ فبروری ۲۰۱۸

خیابان، آوردگاه ضروری مبارزه برای آزادی و عدالت اجتماعی

آنچه شایسته است بازگویی این واقعیت است که جنبش های سراسری خیابانی اگرچه برای به ثمر رسیدن انقلاب ضروری و لازم است اما کافی نیست و مکمل آن اعتصابات و همبستگی کارگران و معلمان، نهادهای کشاورزی و دانشجویان، دانش آموزان و پرستاران و... با آن است که روند فلج کردن حاکمیت و سقوط آن را تسریع خواهد کرد. بنابر این تکلیف دلسوختگان مردم معلوم است و آن این که آتش فروزان کنونی را نباید خاموش کرد بلکه بر آن دمید و این همان نقطه تمایز سرنگونی طلبان با فراندومیست هاست. طرح فراندوم در چنین فضایی سیاسی اگر هم بار مصرفی - تبلیغاتی ....

*****

این که آزادی گرفتی است و نه دادنی واضح است اما این جمله کاملاً درست به کرات و در مقاطع متعدد مبارزات سیاسی مردم نیازمند تکرار است. چنانچه به تاریخچه سراسر سرکوب و قلع و قمع رژیم حاکم اسلامی نگاهی بیندازیم و اعتراضات موجود را ارزیابی کنیم خواهیم دید که هیچ گاه مطالبات و خواستههای معترضان در سطح اعتراضات خیابانی دیمه[جدی] با ویژگی سراسری نبوده است. گام به گام رادیکال تر شده و از تمامی جناح های رنگارنگ حکومتی عبور کرده اند و امروزه خواهان حذف کلیت نظام شده اند.

به لحاظ سیاسی منطقاً و با اتکاء به تجارب گذشته ارتقاء سطح مبارزات سیاسی مردمی می تواند آنان را گامی به تحصیل مطالباتشان که در شعارهایشان نهفته ، نزدیک کند. در شرایطی که مردم به خیابان ها ریخته اند و اعتراضات آنها رادیکالیزه شده است هر اقدام و فراخوانی برای بازگشت آنها از خیابان و خالی کردن این صحنه حتی با نیت خیر اما در پشتیبانی و حفظ حاکمیت موجود خواهد بود. خروج انقلابی پابرهنگان و تشنگان آزادی در دیمه گذشته که ترکش

های آن همیشه و تا کنون در تهران و اهواز و آبادان و اصفهان و سایر شهرهای ایران باقی است بسیاری را شوکه کرد.

بخشی از آنها همانند روحانی مکار و اصلاح طلبان بنام با طرح فراندوم تلاش کردند تا خود را از دامنه تیررس جوانان و زحمتکشان در خیابان دور نگاه دارند. و از دایره شعاع شعار اصلاح طلب، اصول گرا دی گه تمومه ماجرا بیرون بجهند. این شعار از درون دانشگاه ها و از میان دانشجویان بیرون آمد و نشان داد که دانشگاه زنده است و توهمات پیش از این موجود در میان بخشی از دانشجویان نسبت به اصلاح طلبان ریخته است و این طیف جایگاه خود را در همبستگی با معترضان خیابانی به عنوان پیشرو یافته است.

بخش دیگر دانسته یا ندانسته با طرح موضوع فراندوم و درخواست از نهادهای بین المللی که نزدیک به چهل سال بی اعتنائی حاکمان را مزمزه کرده اند در صدد بازگرداندن مردم از صحن خیابان به پای صندوق های رأی هستند و تلاش می کنند گردی از خاکستر بر آتش مبارزاتی مردم بپاشند. فراندوم خوش خط و خال و همی این طیف که پانزده چهره را نیز همراه دارد در شرایط کنونی خرید زمان برای حاکمان است. کیست که نداند حاکمان همواره با چنگ و دندان و اسلحه و راکت و ... از خود دفاع کرده است و از هیچ گونه جنایتی برای این مهم تا کنون دریغ نکرده است.

طرح فراندوم حال از سوی حکومتیان مانند روحانی و یا از سوی چهره های شناخته شده نزدیک به حکومت و یا غیر حکومتی نه در امتداد مبارزات جوانان، دانشجویان، بیکاران، کارگران، معلمان و مالباختگان بلکه ایجاد فضای بازسازی حکومتیان برای سرکوب شدیدتر مردم است و در برابر خواست عمومی معترضان برای سرنگونی و حذف کامل جمهوری اسلامی است. و عاقلانه نیست که اپوزیسیون حقیقی آن با طناب آنها به چاه برود.

آنچه شایسته است بازگویی این واقعیت است که جنبش های سراسری خیابانی اگرچه برای به مر رسیدن انقلاب ضروری و لازم است اما کافی نیست و مکمل آن اعتصابات و همبستگی کارگران و معلمان، نهادهای کشاورزی و دانشجویان، دانش آموزان و پرستاران و ... با آن است که روند فلج کردن حاکمیت و سقوط آن را تسریع خواهد کرد. بنابر این تکلیف دلسوختگان مردم معلوم است و آن این که آتش فروزان کنونی را نباید خاموش کرد بلکه بر آن دمید و این همان نقطه تمایز سرنگونی طلبان با فراندومست هاست.

طرح فراندوم در چنین فضای سیاسی اگر هم بار مصرفی - تبلیغاتی داشته باشد اما فراموش نکنیم که آحاد مردم کشورمان تاریخ مصرف رژیم را پایان یافته می دانند. شورش خیابانی رادیکال را تجربه کرده اند و دوباره با انبوهی از خلاقیت ها و ابتکارات آنجا را تسخیر خواهند کرد حال چنانچه صندوق های فراندوم نیز در خیابان ها چیده شده باشد زنان قهرمان خیابان انقلاب بر روی آن رفته و روسری هایشان را پرچم می کنند. کارگران دلیر و گرسنه همراه با فرهیختگان و دانشجویان در کنارشان ایستاده و حفاظت شان می کنند چرا که حق مسلم دفاع از خود در برابر وحوش حاکم را از خود می دانند و این همان حق بشریت است.

۲۰۱۸/۰۲/۱۴